

Ilden.

3.Mos.6.6: ”Ilden skal stedse være optændt på alteret og må ikke udslukkes.”

Den gamle pagts alter er ikke mere.

I tidens fylde byggede Gud et nyt – et åndeligt alter i sine helliges hjerter.

Dér vil Han dyrkes i ånd og sandhed. Og dér vil Han, at ilden stedse skal være optændt.

”Vær brændende i Ånden, tjen Herren,” står der i Rom.12.11. Og videre i samme skriftsted:

”Vær ikke lunkne i jeres iver ”

Åb.3.16: ”Derfor, fordi du er lunken og hverken varm eller kold, vil jeg udspy dig af min mund.”

Hør disse ord og gem dem i dit hjerte, fordi Herren mener det alvorligt.

Er ilden optændt på vore altre? Eller er det kun ulmendegløder i asken – rygende tander?

Det er slemt at være rygende tander. Herren siger ganske vist, at Han ikke vil slukke den, men den vil ose, og så slukkes den af sig selv til sidst.

Math.12.20: ”Han skal ikke sønderbryde det knækkede rør og ikke udslukke den rygende tande, indtil Han får ført retten frem til sejr.”

Men at tanden slukkes behøver ikke at ske, for Han, som kom for at kaste ild på jorden (Luk.12.49) længes efter at måtte kaste den ind i ethvert hjerte ved sin Helligånd.

Derfor, oplad på ny dit hjerte for Ham, som står for døren og banker, og lad Ham fylde dig med en ild, der aldrig slukkes.

NÅR OFRET LÆGGES PÅ ALTERET FALDER IL-
DEN.

3. Mos.9.24   Dom. 6.11-21   1.Kong 18.38